

Nam thành Công Giáo. Revue
de la jeunesse catholique.
Mensuel

. Nam thành Công Giáo. Revue de la jeunesse catholique. Mensuel. 1935-09.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

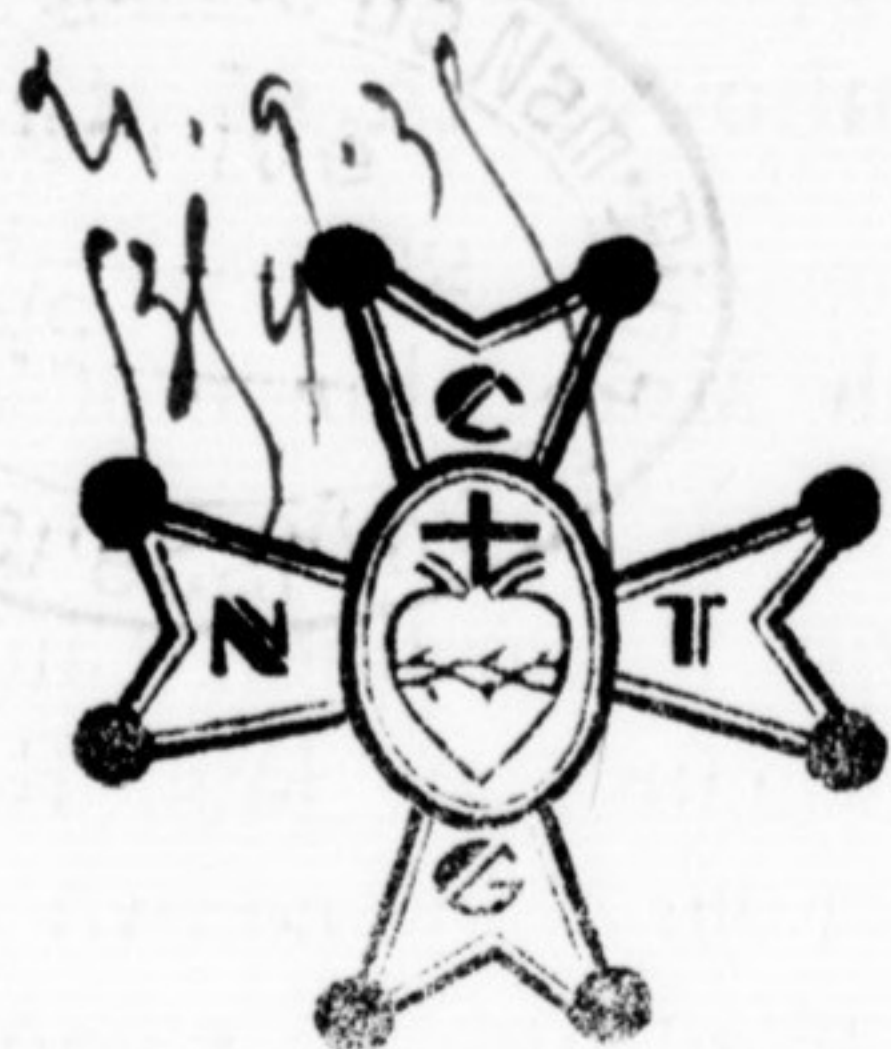
4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

NAM THANH

Giúp thế gian biết rõ tôn chỉ Đức Chúa Giêsu để theo đây mà xử sự, ấy là giải quyết song những vấn đề khó khăn hiện thời, ấy là tìm thấy vị thuốc chữa cái cảnh cơ cực một ngày một tăng ở phạm vi kinh tế và xã hội.

Đức Hồng-y Verdier

Ông Thánh Phan-Xi-Cô Xaviê (St François Xavier) lúc sang giảng đạo bên Nhật-Bản.

THẬT NGHIỆP

Với hiện thời, nạn thật nghiệp là một nạn lớn khiến một số đông người phải đói rét, cùng quẫn, làm cho người ta nên lừa dối, nản trí, đem người ta hướng theo vật dục, mê man những sự thấp hèn, làm muôn những sự rơ ráy, rối ghen ghét, thù oán, uất ức, bực phờ

« Cha tìm cho con một việc ! » bao lần lòng tôi đau đớn khi nghe thầy nhờ cầu cứu thiết tha này, mà bao lần dù đã hết sức tìm kiếm, mà vẫn phải trả lời : « không chỗ nào cần người, không thể sao được . . . »

Nhưng nay, tôi đã tiếp được nhờ xin người giúp việc, tôi đã nghe tiếng gọi cần kíp, lo lắng ấy.

Vừa đây 15 hôm nay.

Tôi ở Sầm-Sơn, ăn nắng bên nhà thờ của các anh em chài lưới, ngay bên cạnh một túp lều tranh, nơi ăn cư của một vị linh mục đã đủ tinh thần nên như một tông đồ, cái tinh thần sáng sủa nó đã soi đường chỉ lối, nó đã lôi kéo bao nhiêu người trở về đạo thánh Công Giáo.

Vị linh mục ấy tỏ lòng rất hy vọng — ước mong hy vọng ấy khỏi là hy vọng hảo huyền — ở hội Công-Giáo Nam-Thanh Namđinh, Cha nói với tôi rằng :

« Trong các thanh niên ấy, tất có thể có được một người sẵn lòng giúp người đạo mới, thay các giáo đồ còn đương lúc hiềm hoi, dè dặt ở liền với dân chài lưới, quê mùa, một năm, hai năm, cho đến khi chúng được chịu phép rửa tội. Được một giáo-đồ tình nguyện như thế, ấy là giắt được hàng trăm linh hồn đến với Chúa Giêsu, ấy là cứu vãn được trăm linh hồn ấy. Nếu

không thì, than ôi! lẽ tất nhiên những người đáng thương ấy lại trở về đường cũ mà xô nhau xuống nơi hỏa ngục.»

Tôi lầy lầm sừng sột. Lại có những việc cao trọng như vậy dành cho các con yêu quý thật nghiệp của tôi? Tôi không trả lời sao được.

* * *

Đây, công việc đây!

Còn công sá? Sẽ được đủ sòng, mà có nhẽ lại được hơn một tý nữa, còn mọi sự khác, đã có Chúa lo liệu.

* * *

. Rồi, trong xe hỏa từ Thanh-hóa về Nam, tôi nhớ, tôi nghĩ đến các con, các bạn trẻ thật nghiệp của tôi. Ai cũng đủ tài lực đảm đương việc ấy. Những lời Chúa Giêsu xưa nói cùng một thanh-niên nay chẳng phải lại là những lời Chúa nói cùng với mỗi một bạn ấy như:

« Con đã giữ lời răn trong lúc thiếu thời,
« thảo kính cha mẹ, không gian giáo, không
« tà dâm, nếu con muốn hoàn toàn hơn
« nữa, thì con hãy bỏ cha mẹ, anh em, họ
« hàng mà con không giúp được ích gì mà
« theo ta, ta sẽ chỉ cho việc con làm; mùa
« màng tốt lắm, lúa chín đỏ ối ngoài đồng,
« nhiều người đạo mới kêu xin, mà không có ai
« gặt để đem những linh hồn quý báu ấy về
« vực lăm thiên đàng. Thế con có theo ta
« không? » (1)

Vinh dự thay cho người nào được Chúa tỏ lòng tin cậy như vậy! Cậu thiếu niên trong sách Phúc Âm, không có nghị lực, can đảm thắng nổi thói quen của mình, những tập quán về gia đình hương tộc, về chủng loại quốc gia, thế nên nó phụ lời Chúa mà bỏ ra đi buồn bã: cái buồn bã của anh em không việc, trông thấy nhiều việc trong vườn đất của Chúa mà mình không

có vinh dự, can đảm để làm; nhưng này đây, biết bao nhiêu việc trong đất của Chúa mà chưa có người làm!

Anh em cũng biết rằng Chúa Giêsu sánh linh hồn người ta như một vườn nho, như một thửa ruộng Chúa đem ơn thánh sủng mà làm nên tươi tốt. Về việc làm cho những linh hồn ấy không bao giờ đủ thợ. Giờ nào Chúa cũng gọi: « **Con cũng cứ đến làm ở vườn nho và ta sẽ tính công trả cho** » (2)

Rồi Chúa sánh Minh như một ông điền chủ đi tìm thợ, thợ lúc nào cũng ít, cũng cần. Sáu giờ sớm, 9 giờ buổi, Chúa gặp ai không việc Chúa cũng gọi làm. Rồi đến 11 giờ trưa ra, Chúa lại thấy còn vô số người ngồi rồi. Chúa phán rằng: « Sao các con ngồi đây cả ngày không làm gì? » Chúng trả lời: « Vì không có ai dùng sột. » — Chúa lại bảo: « Các con cũng ra vườn nho của ta mà làm. »

Này ai, bạn thanh-niên, đọc bài này, bạn là người thợ gặp Chúa Giêsu lúc 11 giờ. Bạn hãy nghe lời gọi của Chúa: « **các con cũng ra vườn nho của ta mà làm** ». Nếu bạn sẵn lòng làm việc ấy, xin đến nói truyện với tôi, hay viết thư cho tôi: lần này tôi đã tìm được việc cho bạn; không phải tiếng cầu người chỉ ở Sầm Sơn, tiếng ấy dậy khắp ở các xứ Bắc-kỳ.

CHA CAO

1) M. c. X. 17

2) Matt XX, 4 et 59

XIN CHÚ Ý

Những bài không đăng sẽ trả lại.

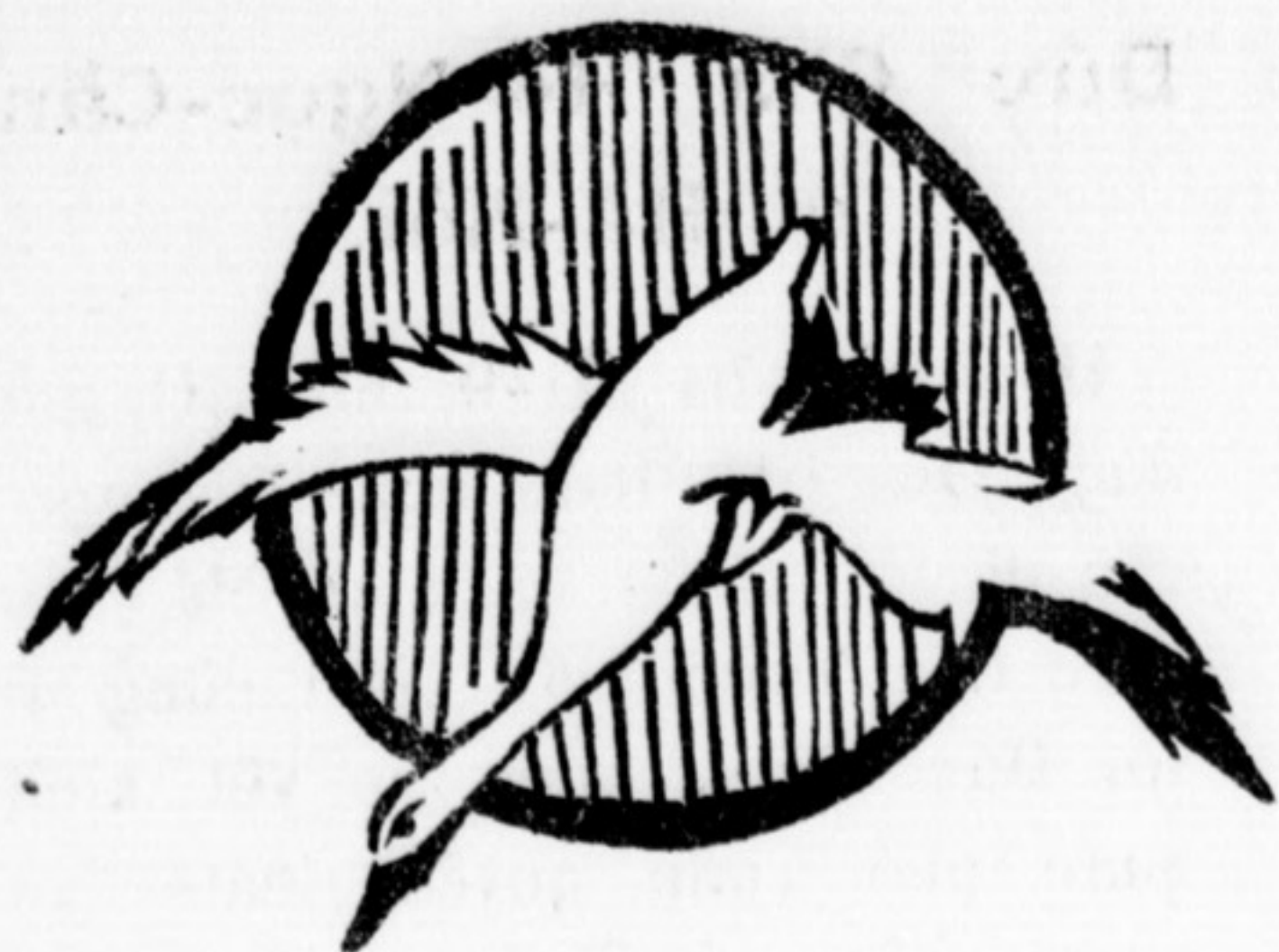
* * *

Quý độc giả nào nhận mua năm mà chưa trả tiền xin kíp gửi tiền về cho. Cảm ơn.

* * *

Các vị nhận những số báo trước, không gửi trả lại, bản san sẽ coi như đã ký mua năm và sẽ nhờ nhà Bru-chính đòi tiền.

VAN-UYÊN

THĂM NƠI CÁC THÁNH TỬ' VÌ ĐẠO

THỤ HÌNH NAM-DINH

(Cổ phong liên châu cách)

Mồ ai ? Mồ ai ? Nắng giãi mưa phơi :
Trăng soi trước mặt, gió gọi bên tai ;
Chiều sương lạnh lẽo, tiếng gió mĩa mai ;
Chim kêu riu rít, hoa rụng tả tơi.

Lô nhô như đá vững như đồng,
Đất xét trời soi một tấm lòng :
Tấm lòng trước đã tin vì Chúa,
Tia sáng còn in vẽ núi sông.

Nước sông càng chảy núi càng cao.
Sông núi pha phối giọt máu đào.
Kẻ cười chín suối tai văng vẳng ;
Người nhớ ngàn xưa gia ước ao.

Ao ước tìm nơi đến viếng thăm,
Hoa chào, lá hỏi tiếng lâm đàm,
Lâm đàm cầu nguyện cho người trước ;
Người đã đi xa, lối chẳng nhầm.

Hồn vui vinh hiển chốn thiên đàng,
Sắc thịt thơm lây năm đất vàng,
Tiếng thơm sức nức muôn nghìn thừa,
Nghìn thừa muôn đời Đạo vẻ vang.

Vẻ vang đạo Chúa bởi vì ai ?
Vì năm xương khô dưới dạ đài,
Xương khô chồng chất trăm nghìn đống,
Khôn đồ lòng tin đạo Chúa Trời

Kìa gươm ai múa, giáo ai xông ?
Giã bền như sắt nhẹ như lông.
Đã yêu mến Chúa cần chi sống,
Đạo muốn hoàn toàn, chết mới song !

Kẻ chết làm cho kẻ sống vui
Gây nên đực tử để muôn đời,
Nhớ khi phá hoại công người trước,
Đến lúc hoàn thành sản chúng tôi.

Công chúng ba mươi sáu vạn dân,
Trồng cây đắp nấm để phong phần
Thành Nam hoa cỏ pha máu biếc,
Trái mấy xuân thu cuộc chuyển vần.

Cuộc đời vắn chuyễn nhớ người xa,
Hết lòng mến Chúa lại vì ta.
Đống xương héo hắt trên gò vắng,
Giọt máu đầm đìa bãi cát sa.

Ai xây nên đạo, đắp nên công ?
Tôn giáo ngày nay tin ngưỡng chung,
Tim lửa đun sôi hồn quốc sỹ,
Gan vàng đun cạn máu anh hùng

Chúa đã ban cho hưởng phúc lành,
Còn trời còn đất còn tình anh
Núi Côi sông Vy vui ngày tháng,
Kẻ khuất người còn, nghĩa tử sinh.

Ngọn nến, câu kinh nguyện sớm trưa.
Chép văn kỷ niệm nhớ công xưa.
Linh hồn sớm sớm nương cây cỏ,
Mồ năm năm năm bạn gió mưa.

Chúa thương nghĩa trước mến tình nay,
Một góc trời Nam chịu phúc đây.
Mảnh gương tiết liệt vầng cao sáng,
Nghĩa tửng ngàn năm dấu ở đây.

J. P. HUYEN

Juillet 1935

C'est le métier de tous ceux qui
portent quelque chose de grand
dans leur cœur et leur esprit de le
faire passer aux autres.

Cardinal LIÉNART.

Ấy cái nghiệp của những ai hoài bão
trong tâm trí một cái gì cao cả là đem
cái ấy truyền bá cho người khác.

Đức Hồng Y LIÉNART.

CHỐI CHÚA

Ông tướng giỏi và thông-thái người Ả-rập Abd-el-Kader có nói :

« Người giữ đạo Thiên - Chúa hơn người Giu-dêu ; người Giu-dêu hơn đũa thờ vấy ; đũa thờ vấy hơn chó, chó hơn heo.

Song heo chưa cuối, heo còn hơn người không nhìn biết, và thờ phụng Chúa ».

*Le catholique au-dessus du juif,
Le juif au-dessus de l'idolâtre,
L'idolâtre au-dessus du chien,
Le chien au dessus du porc.*

*Le porc au-dessus de l'homme
qui n'adore pas Dieu.*

Bọn « Chối Chúa » đứng dưới như vậy cũng phải. Trong gia - đình nếu có thằng con bất nghĩa không nhìn biết, kính - yêu cha mẹ, ngày tối dong chơi ngoài đàng như mèo hoang vô chủ, thì thằng đó kê vào hạng nào ? Con chó nằm ở nhà giữ kẻ trộm trăm phần có ích và đáng thương hơn nhiều.

Ở các ông « Chối Chúa », hãy thương xót chúng tôi với cùng ! kéo một mai loài cầm thú biết nói, thì các ông nghĩ thế nào ?

Các ông có nhớ truyện ông Thánh Phanxicô khó khăn không ? Người ta không muốn nghe ông giảng, ông kêu chim, chó-sói lại, chúng nó đều đồng tai nghe để làm chứng có Đức Chúa Lời và đạo Đức Chúa Lời là chính.

Kìa hãy xem bầu-giới thế giới : có cây, núi, biển, sông, có đồng sâu, ruộng cạn, cầm thú muôn vàn, tinh tú nhật nguyệt mà không ai tạo-thành sao ?

Ông Vi-lor - Hugo trả lời dùm cho chúng tôi : « Cái tinh cờ là món đồ-ăn của quân khốn nạn nấu dọn cho đũa đại ăn ».

(Le hasard c'est le mets que font les fripons pour les sots qui les mangent)

Vậy tôi xin hỏi ông : Ai sinh ra con gà ? Chắc ông thưa rằng : trứng sinh ra con gà. Thế cái gì sinh ra trứng ? Con gà. Cái gì sinh ra con gà này ? Cái trứng. Cái gì sinh ra cái trứng này ? Con gà, con gà... Cái trứng, cái trứng... Con gà, con gà đâu hết ai sinh ?

Ai không điên tự nhiên phải nói Đức Chúa Lời sinh. Sách Không-Tử gia-ngữ có câu : « Chúa Thiên-địa dĩ sinh vạn vật, là Chúa trời đất sinh muôn vật ; sách Tiểu Học Cao-Ly cũng nói : Thiên Chúa sinh thiên, sinh địa, sinh nhơn ; Chúa trời sinh trời, sinh đất, sinh người.

Các ông thấy tôi tự-nhiên hiểu có bố mẹ sinh đẻ, tôi thấy các ông tự nhiên hiểu có cố tổ, cao tăng mà ông tổ trước hết là Đức Chúa Lời. Tâu gọi là Xương-Tây, Chủ - Mạch - Chủ. Annam gọi ông Giời, người Tây gọi Dieu.

Đũa chối Đ. C. Lời thật là đũa quái-gờ la lũng, vì không có Đức-Chúa Lời không thể cắt nghĩa rõ cái sở dĩ của vật gì được.

« Đ. C. Lời là thủy, là chung, có Đ. C. L. mới cắt nghĩa được có trời đất, chỉ Đ. C. L. là chìa khóa mở trí-não để hiểu sự mầu nhiệm.

Dieu ! seul commencement, seule fin, seul milieu,

Seule explication du ciel et de la terre ;

Seule clef de l'esprit dont s'ouvre tout mystère.

(Lamartine)

P. M. PHÙNG-NGỌC

Đức Cha Hồ-Ngọc-Cần ở Hà-Nội.

Hôm thứ ba 10-9, hồi 10 giờ sáng, Đức Cha Dominique Hồ-ngọc-Cần đã tới Hà-nội. Sau khi đã chào Đức Cha Thịnh, rồi. Ngài cùng đi với Đức Cha Trung, vào yết kiến quan phó Toàn quyền Châtel và quan Thống sứ Tholance.

Đến chiều hôm thứ năm, hồi 5 giờ rưỡi tại trường Nhà-chung, các giáo hữu Hà-nội đã đặt tiệc trà mừng Đức Cha Hồ-ngọc-Cần. Đến dự buổi tiệc này, có Cha Hoá đại diện Đức-Cha Thịnh đang đi kinh lý ; Cha Ân, Cha Hương, Cha Quý và nhiều Cha Tây Nam ở Hà-nội và các nơi về, cùng mấy thầy đại biểu của các thầy giảng.

Còn quan chức thì có quan phó Toàn quyền Châtel, quan Thống sứ Tholance, quan Delsalle, Giám-đốc chính trị và hành chính quan Douguet, đồng lý văn phòng phủ Thống-sứ ; một quan tư đại diện quan Thống-soái cai quản các đạo quân Đông - dương, cụ Võ hiền Hoàng-trọng-Phu, tổng đốc Hà-dông ; các cụ thượng Nguyễn-năng-Quốc, Vũ-ngọc-Hoánh, Nguyễn-huy-Tường và các ông Lê-văn-Phúc, hội đồng tư vấn Bắc-kỳ, Phạm-huy-Lục, viện trưởng viện dân biểu, Đỗ - Thận, Nguyễn-văn-Vĩnh chủ nhiệm báo Annam - Nouveau, Nguyễn-huy - Lai trạng-sư, và đông các thân hào, giáo hữu.

Kèn xư giảng vô thời bài quốc ca Pháp và Nam, song Đức Cha và tất cả quan chức vào dự tiệc. Ông Lê-văn-Chính, chánh ban tổ chức, có đọc một bài bằng tiếng Pháp, và ông Sơn-xuân-Hoan, giám đốc nhà Quảng-hưng - Long, đọc bài tiếng Nam chúc mừng Đức Cha Đức Cha đáp lại một bài tiếng Nam và một bài tiếng Pháp lời lẽ nhã nhặn và ý vị lắm.

Sáng hôm thứ sáu, 13-9 35, hồi 8 giờ rưỡi Đức Cha Hồ-ngọc-Cần đã trở về Bùi-Chu.

KHÔNG CÒN NGƯỜI

Etre un homme,

C'est nourrir dans son sein la force et la tendresse.

C'est aimer ses parents, sa patrie et son Dieu.

Paul VÉRON.

Làm người,

Ấy là nuôi trong tâm can sức khỏe với tình yêu,

Ấy là yêu nhà, yêu nước, yêu Đấng Chúa tể đã sinh ra ta

Paul VÉRON.

Nhìn đời ngày nay nào thấy đâu còn là đức tính Truớc đồng của, một lũ mê tiền rap đầu quỹ gối. Những linh hồn, một điểm tinh vi đã bị đem theo tính ham mê mà dơ bẩn, những lương tâm cốt để duy trì sự công bằng, sự chân thật đã đành nín hơi im tiếng mà theo cái vật dục tham lam.

Trong trường chính trị vì ham phú quý mà làm những việc dơ hèn, còn xét đâu ra một điểm có thể gọi là nhân cách. Đến chốn buồng khách, vào chỗ hội hè: nhời nói tục tằn, truyện trò khiêu khích, còn đâu là phong nhã, còn đâu là tương thân. Trong trường buôn bán, kỹ-nghệ: sự thật thà, tín nghĩa, tận tâm hầu như của hiếm.

Bảo rằng tôi đem bôi đen bức tranh thế sự; không, chẳng những tôi không bôi đen mà bức phác họa này dù có thật đen chẳng nữa cũng chưa đủ để mô tả cái cảnh đau lòng của bọn trí thức đứng trước xã-hội ngày nay.

Thế kỷ thứ 20 là thế kỷ tìm vui xét xướng. Áo phải sang, giày phải đẹp, nhà phải lịch sự, cửa phải trang hoàng, rồi ca lâu, rồi tửu quán được người ta coi như những điều kiện tối cần của sự sống. Lễ tất nhiên là phải làm cho ra tiền để mua lấy cái vui, cái sướng. Tiền đã bao phen đồng tiền đổi trắng thay đen, tiền có khác chi một đám mây mù, che gương nghĩa liệt anh hùng của tiền nhân đã đổ máu hy-sinh bầy trong lịch-sử. Tiền, nó đã bao chiếm hết mọi ý tưởng, hết mọi tình yêu của ta.

Trong cái không khí chỉ vì xác thịt mà sống ấy phồn linh hồn nhóm nhao sao được? Không được

thở cái không khí trong sạch trên từng cao lại bị dơ bẩn xuống nơi ô-trọc linh hồn phải chết. Anh hùng vì thời thế mà đành mai một, nghĩa-sĩ vì thói tục mà ngày một hiếm dần. Tìm đâu ra thấy một người có chí khí, có tiết, tháo, dù ở trong bước kuốn cùng cũng vẫn giữ được cốt cách thanh tao, dù ở trong vòng nguy hiểm cũng cứ vững gan bền trí mà đi cho đến đích, làm cho thành việc. Chắc độc giả cũng phải cùng tôi mà nói rằng: không còn người nữa.

Không còn người! Chung quanh ta biết bao người anh tuấn đã từng nổi danh trong làng khoa bảng. Nhưng, dù tài cao dù học rộng mà không có chí ý thì không phải là người, chỉ là một vật, khi sống là một đồng có hình, khi chết không để một vết nào lại cho hậu thế.

Chớ tưởng rằng cứ học là thành người vì cái học chưa đủ để cho ta có nghị lực, có khôn ngoan, có đức tính. Khoa học càng mở mang, đức tính càng ngày càng mờ tối, cảnh thế gian bày ra trước mắt, chẳng phải nói nhầm. Cách-trí, toán-pháp, hóa-học không thể làm cho ta thành người được. Học mở trí, mà chí ý tâm can sờ dĩ nên có là chỉ chịu một phần ít ở sự học. Có khi trí tuệ được mở mang mà linh hồn thì như một thửa ruộng bỏ hoang không ai cấy cấy. Ở phương tây cũng có nhà thông thái làm việc đại ác. Trong trí thông minh họ đầy đầy ánh sáng mà trong tâm can họ tối mịt đen mờ.

Sự học nó cho ta được ông cố, ông nghệ mà nó ít cho ta những người có khí khái có chí ý. Sức thông minh của ta được vùng vẫy ở nơi biên học

mà chí ý của ta không được huấn luyện, không được chăm nom, bị coi như một điều không có gì quan hệ đến sinh mệnh một dân tộc. Học thức ta thừa, ta có thiếu là thiếu ở sự giáo dục vậy.

Một dân tộc có giáo dục thì mới được mạnh mẽ ở tinh thần, có mạnh mẽ ở tinh thần mới có thể sống ở cái đời vật lộn khó khăn này được.

Tinh thần ấy, sức mạnh ấy ở đức hy sinh, ở sự quên mình mà đạo thánh Công-Giáo đã đem làm thành luật để người đời lấy đấy làm xử thế phương trâm.

J. P. Huyền

ĐÔNG-PHÁP

Cha già Trù

Một Đấng mô phạm trong

địa phận Hưng-Hóa

Lúc mới lập địa phận. Đức Cha Ramon địa phận Hưng-hóa có 24 đấng giúp việc vừa là các Cha Thừa-sai, vừa là linh-mục bản quốc. Từ năm 1895 đến nay, 40 năm nay chỉ còn có một Cha Nguyễn-dinh-Trù là còn sống làm việc với Đức Cha, tuy nay đã 86 tuổi mà người vẫn nhanh trai tráng kiện.

Chịu chức giữa năm 1885, trong bốn chục năm, Cha già Trù vẫn chính xứ Vĩnh-lộc, tiếp giáp địa phận Hanoi. Cha già tỏ ý nếu hưu-trí thì người cũng sẽ vẫn ở Vĩnh-lộc là nơi khi người mới nhận xứ chỉ có 2 nghìn người có đạo mà ngày nay đã lên tới 1 vạn. Hai con số làm cho ta đã rõ công lớn của Cha già với xứ Vĩnh-Lộc, và tính cách lành thánh, cái gương sáng tu đức, ái nhân của người.

TIỀN-HÀNH CÔNG-GIÁO

(Tiếp theo)

Vì sao có tính cách của Bồn-Đạo

Hoán cải tinh thần và thể lệ của xã hội là việc khó hơn nữa, các chức vị trong Giáo hội càng không làm nổi. Nếu cần phải bồi-bổ cái tinh thần Công-Giáo trong giới lao - động thì chính là việc của kẻ làm thuê và kẻ thuê người; nếu cần phải văn-hồi cái tinh thần Công-Giáo trong quân giới thì chính là việc của binh-lính và tướng-sĩ; nếu văn-chương và nghệ-thuật cần phải chỉnh-dốn cho hợp với ý nguyện Công-Giáo thì chính là việc của các văn-sĩ và tài-tử; các bộ-phận khác trong xã-hội cũng phải thế cả.

Cứ lục khảo các sắc-dụ, ta còn nhận thấy Tiên-Hành Công-giáo có một tính-cách nữa, ấy là sự tổ chức.

Tiên-Hành Công-Giáo là cách truyền giáo bởi đoàn-thể. Các sắc-dụ về Tiên-Hành Công-Giáo xưa nay chỉ nói về các đoàn-thể có tổ-chức hẳn-hoi, các lời hiệu-thị và mệnh-lệnh bao giờ cũng gửi cho các trưởng đoàn và hội viên những hội nhất định.

Cách truyền giáo bởi cá nhân, biệt-lập ngoài các đoàn thể là phận sự riêng của mỗi giáo hữu, theo đức bác ái; còn Tiên-Hành Công-Giáo là khác.

Tiên-Hành Công-Giáo là sức mạnh các đoàn-thể đem dùng vào việc của Giáo-hội.

Ngày nay, ta đang ở vào một thời-kỳ tổ-chức, thời-kỳ liên-hiệp, thời-kỳ phản-động lại cái chủ-nghĩa cá-nhân. Người Công-Giáo là người dễ hợp-quần hơn hết, nhưng ngoài phạm-vi tôn-giáo, ta không nên thái quá mà thành ra khác-ky cá-nhân. Không gì khác-ky cá-nhân bằng đạo Công-Giáo. Người Công-Giáo là người sống vì xã-hội, vì đoàn-thể hơn cả. Chúng ta hợp làm một trong thân-thể mẫu-nhiệm

Chúa Kirixitô. Vậy nếu khoa-học, nghệ-thuật, kỹ-nghệ, thương-mại, canh-nông, quốc-gia, quốc-liên còn phải dùng đoàn-thể mà bênh-vực mà gia-lăng quyền-lợi mình, thì Giáo-hội, có những quyền-lợi trọng hơn, càng phải dùng đoàn-thể hơn nữa. Nhưng người có cái chức-vụ hướng-đạo cho các hội Tiên-Hành Công-Giáo nên hết sức tìm mọi phương-kế cho cách tổ-chức được hoàn-toàn.

Những đoàn-thể đầu phức-tạp, đầu mềm-mại đến đâu cũng cần phải có sự hợp-nhất, cũng phải ăn khít với khuôn-khổ Hội Thánh Công-Giáo đã đặt, cũng phải phục-tòng những đấng có quyền trong Giáo-hội. Những hội Tiên-Hành Công-Giáo giúp việc Giáo-hội cũng như những hội ái-quốc giúp việc nước.

Địa vị các hội ấy trong phẩm-trật Giáo hội có thể chỉ-định như thế này:

Tuy bồn đạo sáng lập và quản trị các hội ấy, nhưng Giáo-hội vẫn có toàn-quyền kiểm-soát, vì việc bồn đạo là một việc Giáo-hội. Không một cơ quan nào là miễn sự kiểm-soát của những chức-vị mà chính Chúa Kirixitô đã lập. Có

lắm người cho thế là mâu-thuẫn vì Tiên-Hành Công-Giáo cốt lập ra cho bồn đạo được tự-do sáng-kiến được hành-động nhiều, mà sao Giáo-hội lại bắt phải hoàn-toàn qui-phục các chức-vị trong Giáo-hội?

Sự mâu-thuẫn chỉ ở bề ngoài mà thôi. Nếu những chức-vị trong Giáo-hội yêu-cầu bồn-đạo hợp-tác với mình, nếu bồn-đạo lại nhớ rằng phận-sự truyền-giáo của mình cũng bởi các chức-vị mà chính Chúa Kirixitô đã lập thì mọi sự êm xuôi cả. Các hội viên và trưởng hội phải hiểu rõ điều ấy, nghĩa là phải hòa hợp trí sáng-kiến với lòng qui-phục những đấng làm đầu xứ mình, địa phận mình và Giáo-hội.

Các trưởng hội chỉ là những tùy-tướng của những chức-vị trong Giáo-hội.

Mục đích Tiên-Hành Công-Giáo

Tôi đã nói phác cái cơ-quan của Tiên-Hành Công-Giáo và chỉ định cái địa vị nó trong phẩm-trật Giáo-hội. Bây giờ tôi nói đến mục-đích và sự hành-động của nó. Ta có thể cứ mục-đích mà định-nghĩa.

Cha Pierre Trục
(Kỳ sau sẽ tiếp)

TIN HOI

Tin buồn.

Bà Anna Tuất thân mẫu anh Thiệu vừa mới tạ thế ngày 31 Aout 1935, được ơn chết lành sốt sáng.

Anh em hội viên đã đi đưa đám rất đông.

Toàn thể anh em hội viên và bản sao xin trân trọng có lời kính viếng tang quyến và xin Chúa cho bà chóng được nghỉ ngơi trong phúc thanh nhàn.

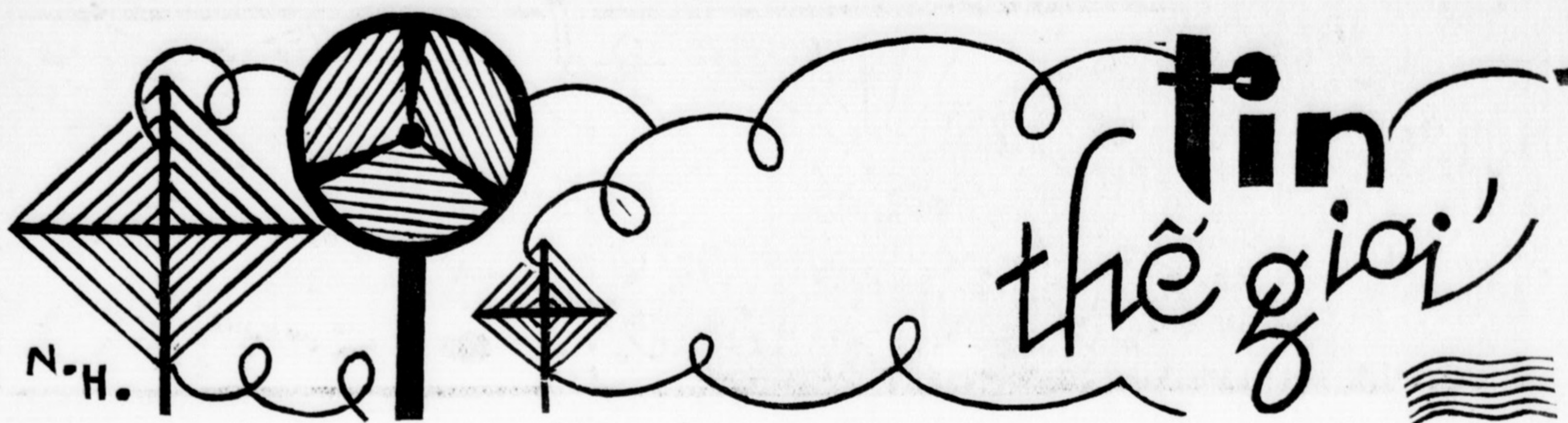
Nhắc lại.

Các anh em ai chưa lấy carte mới 1934-35 xin lại ngay nhà anh thủ quỹ Tích 13 Rue de Fran-

ce mà lấy. Nếu không có carte mới sẽ không được vào thư viện.

Giấy vào xem sách.

Các anh em lương giáo dù ngoài hội muốn vào xem sách vở, báo chí ở nhà Thư Viện Công-Giáo Nam-Thanh có thể đến mua ở Cha Tuyên Úy hay ở anh Tích một carte d'entrée permanente dùng trong một năm. Ở Namdinh ít nhà thư viện mở cho công chúng ham học, anh em học sinh các trường và các ông muốn có sách hay xem đọc, phải đến mua gấp carte ấy ngay vì carte bán chỉ có hạn.

PARIS

**Đức Giám-Quốc Đại-Pháp
Albert LEBRUN**

mới được Kirixitô Bội-tinh

Muốn tỏ lòng yêu-quí nước Pháp và thường công dân Pháp trong dịp lễ long trọng Tam-nhật ở thành Lỗ-Đức, lễ bế-mạc năm Thánh, Đức Giáo-Hoàng đã ban cho Đức Giám-Quốc Đại-Pháp Albert Lebrun Kirixitô Bội-tinh, một thứ bội-tinh rất quý chỉ ban cho các vị vua chúa và quốc-trưởng; ông Louis Marin, quốc vụ khanh, ông Charles Roux, Sứ thần của Chính-phủ Pháp ở Tòa Thánh cũng được ân thưởng đệ nhị hạng Phi-Ô đệ cửu bội-tinh.

Đức Thánh Cha cũng không quên ban mẽ-day Tòa Thánh cho các bậc văn, võ đã có công vào cuộc đại lễ này.

Trong khóa học 1935

1935 các trường đại học Paris có tới 472 học-sinh ngày chủ nhật và thứ năm đi dạy bổn cho các người học đạo.

Trường bách nghệ chuyên nghiệp Polytechnique	16 người
Trường Mỏ Centrale	23 "
Trường Luật	43 "
Trường Văn-chương	6 "
Các trường Công-Giáo	87 "
Trường Lycées nhà-nước	103 "
Các trường khác	94 "

Đây là không kể những hội-viên hội ông Thánh Vicentê có tới 1 nghìn người ở Paris và ở xã-hội-đoàn (Equipes Sociales) có tới 85 đoàn ở Paris vào tháng giêng năm 1935.

Số 472 giáo-đồ tình nguyện nói trên là thuộc về phái thượng-lưu trí thức trong bọn thanh-niên và trong nước, không có ngày chủ nhật thứ

năm nào không hoặc đến giúp các Cha xứ, hay đi một mình đến các tiệm café, các phố hẻo lánh nghèo nàn, họp trẻ lại mà dạy kinh bổn.

Gương thanh-niên Pháp sáng tỏ như vậy, ta cố gắng theo.

STRASBOURG

Lễ đại hội Thánh Thê

Có tới 50 000 trẻ em dự lễ đại-hội Thánh Thê ngày 19 Juillet 1935.

Đến ngày 21 Juillet thì Đức Giáo-Hoàng dùng Vô-tuyến-điện truyền thanh mà ban phép chúc lành cho 150.000 người bổn đạo đến dự đại lễ ấy.

ALEXANDRIE

Đãi kẻ nghèo

Các Cha dòng Thánh Phan-xi-cô coi xứ Sainte Catherine, ở Alexandrie, hôm 13 tháng sáu tây trong vườn các bà xơ dòng ấy ở Ai-cập, nhân ngày lễ ông Thánh An-tong, có đãi cơm 1158 người nghèo khó.

Đức Cha Nati coi địa phận ấy chính thân mình và cùng các ông bà trong ban tổ chức ra sức tiếp đãi một cách ân cần âu yếm, quý trọng. Lòng phúc đức khiến bữa cơm làm phúc nên linh đình vui vẻ cách tiếp đãi không kể đến chữ sang giàu, nòi giống khiến cho 1158 người khó nghèo từ đấy có được một kỷ-niệm không bao giờ phai nhạt.

BI

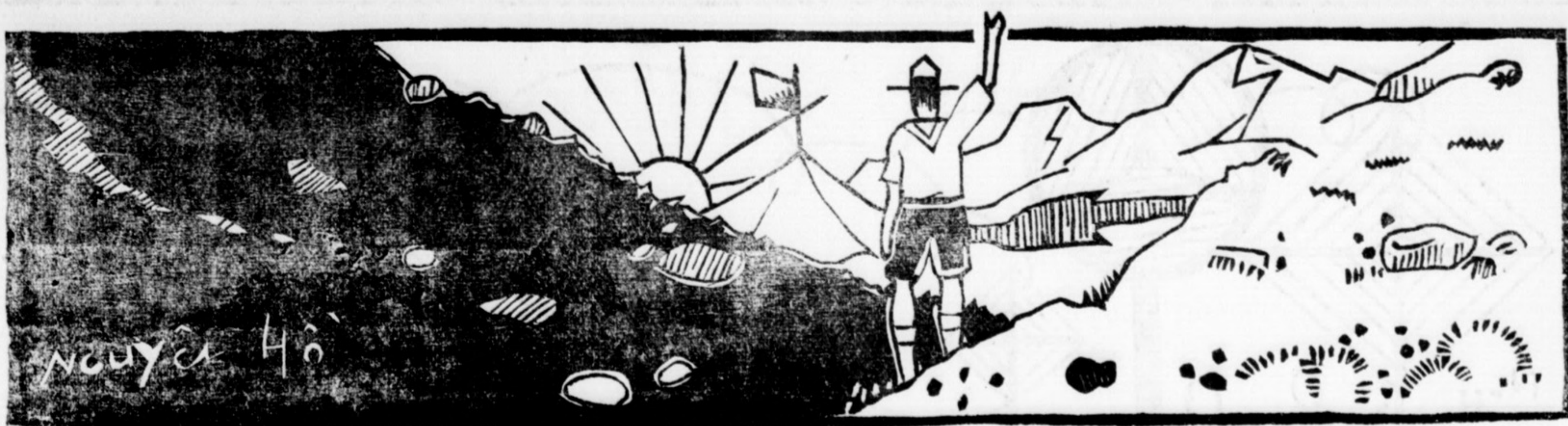
**Từ ghé chủ tịch Chính-phủ
Trung-hoa đến chức thầy-cả
dòng Thánh Bê-nê-đích-tô**

Ai là người lưu tâm đến thời cục nước Tàu ít lâu nay tất cũng nhớ tên Lưu-Thành-Chương, một yếu nhân

trong trường chính trị Trung-hoa. Ông là một nhà ngôn luận đại tài, đầy lòng yêu nước một cách khôn ngoan khéo léo nên sau khi sung chức ngoại giao bộ Thượng-thư và chủ-tịch Chính-phủ một ít lần, ông được cử làm đại sứ ở thành Thánh-Bỉ Đặc Bảo nước Nga khi chưa có phong trào xô viết. Ông lấy vợ Bỉ, bà này rất có lòng đạo, sau khi gương vỡ bình tan, ông đã ôm cái sầu ly biệt ấy mà vào tu ở nhà dòng Thánh Bê-nê-đích-tô ở thành Bruges nước Bỉ năm 1927.

Ở Trung-hoa, trong chính giới cũng như ở ngoài, ai cũng lấy làm lạ, về cái cử chỉ ông đoạn tuyệt một cách cương quyết với trần tục như vậy, nhưng ông có viết nhiều bài, nhiều sách tỏ rằng tuy trong tu viện, khứ quốc ly gia, ông vẫn hoài bão một lòng ái quốc sốt sắng, tuy ở nơi xa mà ông vẫn nhớ đến giống nòi. Quyền sách đặc sắc mô tả hết tâm tình của ông là quyển: « Cái án xâm lược Mãn-châu xét dưới ngọn đuốc tôn chỉ đạo Công-Giáo. » Ông lại hằng viết thơ thăm bà con thân hữu ở Trung-hoa và không lúc nào nhớ dịp tán dương bày tỏ cái hay cái đẹp của đạo Thánh Công-Giáo.

Vào dòng được 8 năm nay ông nguyên Thủ Trung-hoa Lưu-Thành-Chương nay đã chịu chức thầy cả, lấy tên là Dom Lou, trong dịp này ngoài phép Đức Giáo-Hoàng chúc sự lành cho Cha Dom Lou, người lại còn nhận được vô số lễ mừng như của Lâm-Sâm Giám-quốc Trung-hoa, Tưởng-giới-Thạch, Hải-lục không-quân tổng Tư-lệnh, và của Uông-tính-Vệ ngoại-giao-bộ Tổng-trưởng kiêm chủ tịch ban Hành-chính nước Tàu.

SCOUT LÀ GÌ ?

Scout (bởi chữ esconte: nghe ngóng, xem xét) là người hướng đạo dẫn lối đưa đường.

Người hướng đạo đi trước mở đường chỉ nẻo cho binh lính cho các nhà thám hiểm, khai khẩn rừng hoang, bụi rậm.

Scout ngày nay học tập chỉ dẫn anh em, để sau này trở nên người hướng đạo của đồng chủng.

Mục đích chủ nghĩa scout là đào luyện nên những trang thiếu niên không biết nói dối là gì, biết trọng danh dự, lúc nào cũng sẵn sàng và đủ tư cách giúp đỡ mọi người, là những người dân trung thành, những bông đóa xứng đáng, nói tóm lại là những người hoàn toàn về trí dục thể dục và đức dục.

Tuy vậy scout không phải một hội thể thao cũng không phải một trường tập lính, vì scout không chuyên về một môn vận động nào, cũng không

tham dự kỳ thi vận động. Cách ăn mặc, cử chỉ hay lúc học tập cũng chẳng chép theo binh lính.

Song scout vẫn công nhận thể thao rất cần cho sức khỏe và scout sinh ngày sau có thể trở nên binh lính hoàn toàn cũng như sẽ trở nên những thợ lành nghề.

Đời scout sinh phóng theo cái đời hoạt động độc lập của các nhà thám hiểm và các đảng thừa sai trong những nơi hoang vu hẻo lánh Scout sinh học cách xoay sở, tự gây cho mình cuộc đời đầy đủ, bất luận trong cảnh ngộ nào.

Do đại tướng Baden Powell lập lên năm 1907, chủ nghĩa scout ngày nay đã lan rộng khắp năm châu (6 triệu) nhưng mãi đến năm 1920 các đoàn scouts Công-Giáo Paris, Creusot, Nice, Lille mới hợp lại lập thành tổng-đoàn Scout de France trong lúc các hội Eclaireurs de France

không theo đạo nào và Eclaireurs Honnistes đang bành trướng.

Ban trị sự lúc ấy có đại tướng de Mand'huy làm hội trưởng và Chamoine Cornette làm Tuyên-Ủy

Hai năm sau 1922 hội Scout de France được đức Thánh Cha chúc sự lành, và công nhận đến năm 1927 Chính-phủ Pháp công nhận là một cơ quan có ích cho xã-hội.

Hạt giống Scout gieo sang Đông-Dương, các đảng đã nhận thấy sự ích lợi của Scout đối với thanh niên giáo-dục, với tiên-hành công-giáo nên trong Nam ngoài Bắc các đoàn Scout công giáo Sontây, Hanoi, Saigon, Haiphong, Huế trước sau thành lập.

Ngày 15 A-út, nơi gương các đoàn ấy, đoàn « Đức Cha Đông » NamDinh ra đời. Chứng một tháng nữa anh em sẽ tuyên lời hứa.

se proposent de fréquenter assidûment le cercle militaire catholique de Hanoi.

Le mois dernier, nous avons eu une causerie d'un adjudant... de réserve sur la J. O. C. et le mouvement issu du même esprit, né chez les Marsouins de Carcassonne. Puisse Notre Dame des Marsouins régner de plus en plus sur ses enfants !

On nous annonce pour le 15 Septembre une causerie du caporal chef Henry sur le Bienheureux Théophane Veuard.

CERCLE SAINTE JEANNE D'ARC

Les concours de belotte, sous la direction de notre actif président Henry mettent chaque soir grande animation autour de nos deux nouvelles tables à jeu... en attendant que commencent les concours de billard japonais !

Le sergent Fontaine et quatre de nos camarades sont partis faire un stage à Hanoi ; durant leur mois d'absence, ils

Báo muốn mạnh cần phải có độc giả. Nào ai sẵn lòng yêu đến Thanh-Niên, hãy ra công cổ động cho báo Công-Giáo Nam-Thanh.

Những bài vở cùng mandat xin gửi cho :

R. Père Vacquier, NamDinh

GIÁ MUA BÁO

Đồng niên 0\$60

Ai trả từ 1\$00 trở lên sẽ kể là *Danh-dự độc-giả*.